

Pieris napi Linnaeus, 1758. Sin. *Artogeia napi*

Blanqueta del rave (cat.), Blanca verdinerviada (cast.), Green-veined white (eng.)

Distribució. Àmpliament distribuïda. NO Àfrica, Europa, Orient mitjà, Àsia i N Amèrica. No es present a les illes atlàntiques ni a Sardenya.

Descripció. Imago. 35-45 mm d'envergadura depenent dels exemplars. Anvers de les ales anteriors de color blanc, amb una taca negra a l'àpex i al començament de la nervadura. Les ales posteriors presenten un revers de color groguenc amb els nervis ben marcats en negre-verdós, tret característic de l'espècie. Hi ha diferències entre la primera i segona generació. Aquesta segona presenta un punt negre a les ales anteriors en els mascles i dos punts negres en les femelles, mentre que aquests punts no són presents a la primera generació. **Eruga.** 26-28 mm de llargada. Color verd mat amb nombrosos puntets negres i blancs i una curta pil·lositat blanquinosa. No tenen marcada la línia dorsal i aquest fet els diferencia de les erugues de *Pieris rapae*. Són molt passives i es mouen poc del lloc que ocupen en la planta nutrícia. Es poden veure sobre les fulles assolellant-se en dies apropiats. **Crisàlide** 20-22 mm. Són de forma angulosa i de color verd o ocre. Les arestes tenen un color marró. Es fixen per una cintura de seda que l'eruga ha filat anteriorment, però no tenen especial predilecció sobre el lloc de crisalidació, que poden ser troncs, branques, fulles, pedres, murs, etc. Són hivernants.

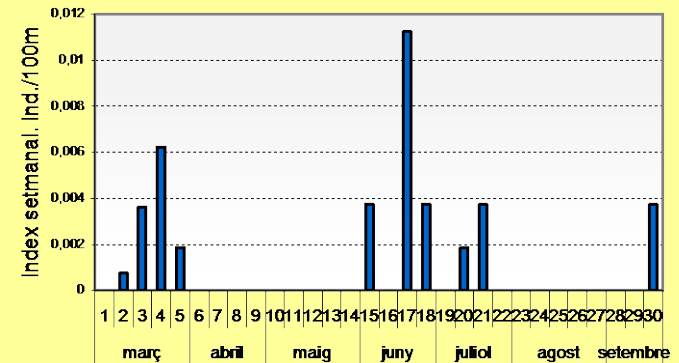
Plantes nutrícies. S'alimenta de diverses crucíferes com *Cardamine* spp. Normalment no sol alimentar-se de crucíferes conreades com la col, els naps, etc.

Pieris napi a Menorca

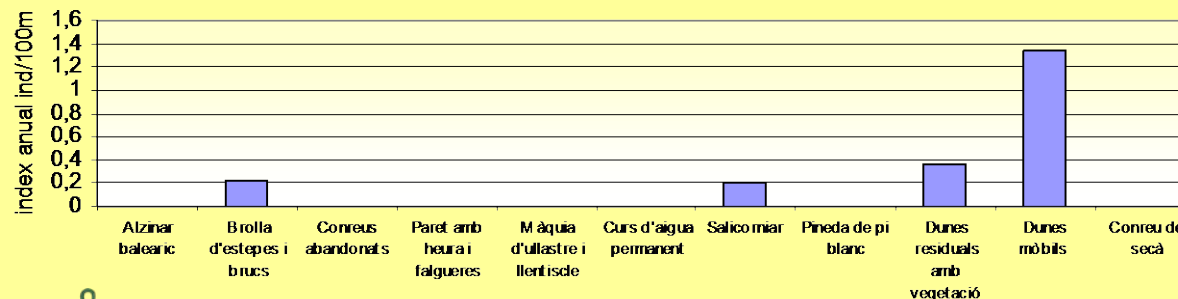
Representativitat dins del BMS. Es tracta d'una espècie poc comuna a l'illa. Dels tres recorreguts de BMS només ha estat observada a Grau.

Període de vol. Polivoltina. Va donant generacions successives fins l'octubre. Tot i que de moment les dades del BMS podrien mostrar tres generacions a Menorca, les observacions no són suficients per assegurar-ho.

Hàbitat i comportament. Zones humides amb herbes i flors, marges de boscos, prats i boscos de ribera. On s'ha observat amb més freqüència dins dels recorreguts del BMS és a les dunes mòbils des Grau, per tant, associades a zones humides.



Espècies semblants presents a Menorca. Es pot confondre fàcilment amb *Pieris rapae*. Les primeres generacions són més fàcils de distingir ja que *Pieris napi* té les venes marcades d'una coloració verdosa al revers de les ales. Les generacions posteriors van perdent aquesta característica però sempre en queden vestigis.



Pieris napi



Fotografia: Pep Monteverde



Fotografia: Pep Monteverde



Fotografia: José Manuel Sesma



Fotografia: José Manuel Sesma

Fotografia: José Manuel Sesma i Pep Monteverde